

— Тя възкръснала! Оставила само маската и дрехите си. (Изниса ги). Това ли сж?

Мълчание.

Шайновъ се съвзема, долавя играта и почва да се смѣе презъ глава.

Стефка. Тогазъ да викамъ за да те откаратъ въ Карлуково.

Шайновъ. (продължава да се смѣе).

— Искашъ нѣщо да хитрувашъ, ала нѣма да ти мине.

— И ти мислишъ, че азъ не разбрахъ играта, още като дойде съ маската... Ти мислишъ, че азъ не те познахъ. Ти ме мислишъ за вчерашенъ ли!

— Де страхливко, де!

— (Продължава да се смѣе). Както и да е: добре замислено.

— Но и ти добре влези въ примката.

— Каква примка!

— Слушай, съ хитрини нищо не се постига. Не ме карай да ти припомня глупостите, които казваше предъ Драгана. Ами падай на колѣне и искаш прошка, както направи Драганъ. Азъ съмъ доволна, че те заловихъ съ твоите Донжуанщини... Другото е лесно.

— Стефке!

— Още утре, подавамъ заявление за разводъ.

— Само това оставаше.

— Значи, моя приятель... отъ него... нека...

XI.

Влиза Камбуровъ.

Камбуровъ. Прощавай, братъ, създадохъ ти една...